



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 140/2016
25.02.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Б.М., због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.М., адвоката М.П., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Зајечару К 6/15 од 04.09.2015. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.1061/15 од 16.12.2015. године, у седници већа одржаној дана 25.02.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.М., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Зајечару К 6/15 од 04.09.2015. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 1061/15 од 16.12.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Зајечару К 6/15 од 04.09.2015. године, окривљени Б.М. је, поред осталих, оглашен кривим због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика, па му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се ова казна неће извршити ако окривљени у периоду од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Окривљени Б.М., обавезан је да суду на име паушала плати новчани износ од 10.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде. Према окривљеном Б.М. на основу члана 87. КЗ изречена је мера безбедности одузимања предмета и то опојне дроге марихуане, нето масе 5 грама и 0,51 грам.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 1061/15 од 16.12.2015. године, одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Зајечару и браниоца окривљеног Б.М., а првостепена пресуда потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Б.М., адвокат М.П., због повреда закона – повреде одредаба кривичног поступка из члана 485. став 1. тачка 1. и став 3. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев усвоји, укине побијане пресуде и предмет врати Вишем суду у Зајечару на поновно суђење.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен.

У захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног Б.М. истиче, да му првостепени суд није доставио обавештење К 6/15 од 24.06.2015. године о презаказивању главног претреса од 30.06.2015. године за 02.09.2015. године и да стога није био позван на главни претрес од 02.09.2015. године, због чега нису били испуњени законски услови да се тај главни претрес одржи. Како је главни претрес од 02.09.2015. године, био одржан и закључен без браниоца окривљеног, то је према наводима захтева првостепени суд учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 5) ЗКП, јер је суд био дужан да на главни претрес позове и браниоца окривљеног обавештењем од 24.06.2015. године, што императивно налаже одредба члана 355. став 1. ЗКП.

Бранилац окривљеног у захтеву даље наводи да како му првостепени суд није доставио обавештење од 24.06.2015. године за главни претрес заказан за 02.09.2015. године, то није била испуњена основна претпоставка за одржавање тог главног претреса у смислу члана 377. став 1. тачка 2) ЗКП, а како је главни претрес одржан супротно тој норми, првостепени суд је учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) у вези члана 377. став 1. тачка 2) ЗКП.

У захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног наводи и то да због недоласка браниоца окривљеног на главни претрес 02.09.2015. године нису били испуњени законски услови ни из члана 382. став 1. ЗКП, да се главни претрес одржи у његовом одсуству и из разлога што бранилац на исти уопште није позван, али да је главни претрес и поред тога одржан на који начин је, према ставу браниоца, првостепени суд учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) у вези члана 382. став 1. ЗКП.

Према наводима захтева све наведене повреде поступка учинио је и другостепени суд својом пресудом Кж1 1061/15 од 16.12.2015. године, којом је првостепена пресуда потврђена.

Имајући у виду да чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, чија су права у поступку ограничена правима окривљеног у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном

доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због истакнутих повреда закона из члана 438. став 1. тачка 5), члана 438. став 2. тачка 3) у вези члана 377. став 1. тачка 2) и члана 438. став 2. тачка 3) у вези члана 382. став 1. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног Б.М. оценио као недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.